

Заради що си є шрѣзала носѣтъ и оустни те да си оубарди дѣвство то.

Единъ богѣтъ человекъ имѣлъ дщѣрка, коѣ то прѣвеше много доври работы, именемъ Евфиміа, и се калѣгері іоше млѣда, и живѣла коговгоднѣ, и нікой пѣтъ не се штѣвила ш церкѣвно то прѣвило, и сички те се чѣдѣли на нейна та свѣтина, и кѣла прѣкрѣсна: какѣто є раснѣла со снага, така є расла въ нейна та дшѣа благодѣть бѣжѣл, ѡвѣче вѣргъ человекѣски діаволъ, не можѣлъ да дѣржи да тѣрпѣ такава доврина оумлѣда дѣвѣца, и се распѣлилъ єдинъ богѣтъ человекъ за нѣа. Той а и скалъ ш кѣшѣа и да мѣ а дадѣ за женѣа, а тѣтко и се зарѣдѣбалъ да а дадѣ за такоѣкъ слѣвенъ и богѣтъ человекъ, и мѣ а дадѣ. Я блаженна Евфиміа нещѣше, дѣмѣла: не є харнѣ, да и злѣжемъ когомѣтери що самѣ се нѣй шѣкѣшѣла, да се оубардимъ дѣвѣца, и да не почѣтамъ това що въ малко вѣреме и згниѣва, а тѣтко и се расрѣдилъ и и рѣклъ: видѣши ли дщѣрко, тѣ не си за такоѣкъ слѣвенъ мѣжъ, па се іоше затѣжашъ та нехтѣши. Но азъ ти дѣмамъ да го зѣмешъ, а дрѣго да не прѣвиши, защо лѣтѣ ще тѣ мѣчимъ. Видѣ блаженна Евфиміа, защо тѣтко и желѣе лѣшо, и ска да а дадѣ на мѣжъ. Она шѣде оу церкѣва та, и се помѣли сѣ плѣчь на прѣсѣкѣтаа Богорѣдица, да и помѣгне въ такава невѣла, да се не разѣвали нѣино то дѣвѣчество. И така какѣто се молѣла много вѣреме, и и змѣслила защо хѣбовина тѣлѣсна прѣви, да си оукѣла дшѣа та. И рѣче: по харнѣ є, да си напѣрѣвимъ снага та грѣзна, и да добардимъ чѣстота дшѣвна. Така кѣго мѣслѣше, распѣлисе за бѣга, и зѣ нѣжѣ та си